

въ Азия, тогава българи, сърби и гърци да си поделят пръвзетитѣ турски земи така, че сърбитѣ да взематъ онѣзи мѣста, дѣто живѣятъ повечето сърби, българитѣ да взематъ Македония, дѣто живѣятъ повечето българи, и Гърция да вземе Епиръ и островитѣ, дѣто има гърци. Такъвъ дѣлежъ наистина щѣше да бже братски и добъръ за освободенитѣ народи.

Сърби, гърци, черногорци изпървенъ показаха, че сж съгласни съ това. За туй всички дружно се нагласиха да се биятъ съ турцитѣ. Въ единъ и сжи день България, Сърбия, Чернагора и Гърция заповѣдаха да се свикатъ запаснитѣ, да се облѣкатъ и въоръжатъ войскитѣ.

Това се казва мобилизация.

Тя се обяви на 17 септемврий 1912 година.

Всѣки отъ насъ помни, съ каква бързина запаснитѣ войници се разтичаха да уредятъ за 24 часа домашнитѣ си работи и съ каква радостъ тръгнаха за полковетѣ си. Камбанитѣ забиха по всички черкви въ селата и градоветѣ. Орачитѣ напуснаха оралото на нивата, масторитѣ сѣчивата си върху сградата, която работѣха, а търговцитѣ и занаятчиитѣ затвориха пълнитѣ си съ стока дюкяни. Всички съ радостъ, спретнати, засмѣни, нарамираха торби на гърба, забучиха китки подъ калпакъ, увиха върху бѣли навуи козуневе върви на крака и съ пѣсни тръгнаха за полковетѣ. На всѣкиго бѣше драго, че ще иде да помогне да се надвиятъ турцитѣ, да се изпждятъ въ Азия, отдѣто сж дошли, и веднажъ за винаги да се освободи Македония отъ робство. Не ли ѝ стига толкова стотинъ години тя да робува? Турцитѣ сж прѣвзели Македония и Одринско прѣди 550 години (прѣзъ 1365—1375) Оттогава и до днесъ македон-